

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні проблеми ветеринарної медицини

22-23 квітня 2025 року

Біла Церква
2025

УДК 001.895:338.43:378-053.6:636.09(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шуст О.А., д-р. екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р. екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с.-г. наук.

Царенко Т.М., канд. вет. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Козій Н.В., канд. вет. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 22-23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 282 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

консерванти та збільшення виходу якісної продукції.

На основі проведених досліджень можна зробити висновок, що застосована на підприємстві технологія виготовлення сирокоччених ковбас із використанням пробіотичних культур забезпечує високу якість та безпечність продукції при зниженому вмісті нітриту натрію. Отримані результати доводять доцільність впровадження таких технологій для створення функціональних м'ясних виробів із покращеними органолептичними властивостями, підвищеною безпечністю та економічною ефективністю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ДСТУ 4427:2005 Ковбаси сирокоччені та сиров'ялені. Загальні технічні умови. Київ. Держспоживстандарт України. 2006
2. Криволапов Е. А. Товарознавство : конспект лекцій для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності "Готельно-ресторанна справа" освітньо-професійної програми "Готельно-ресторанна справа". Запоріжжя : ЗНУ, 2020. С. 56-70.
3. Нітрит натрію в ковбасах – отрута чи безпечність? [Електронний ресурс]. Режим доступу:– URL: <https://dubovecka-gromada.gov.ua/news/1671089797/>
4. Технологія виробництва сирокоччених ковбас [Електронний ресурс]. Режим доступу: – URL: <https://harch.tech/2021/09/09/agrosmak/>
5. Удосконалення технології виробництва сирокочченої ковбаси з використанням пробіотичних культур [Електронний ресурс]. Режим доступу:– URL: <https://repo.btu.kharkov.ua/handle/123456789/58183>

УДК: 636.13.14.13.7.8.5

БОВТРУК Є.Є., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

КОМПЛЕКСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДОРОВ'Я ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН

У роботі розглядаються основні аспекти ветеринарного обслуговування дрібних домашніх тварин. Висвітлено роль ветеринарного лікаря як ключової фігури у збереженні здоров'я домашніх улюбленців, а також важливість комунікації між власниками тварин і спеціалістами. Робота підкреслює необхідність індивідуального підходу до кожної тварини з урахуванням її біологічних особливостей.

Ключові слова: ветеринарне обслуговування, дрібні домашні тварини, здоров'я, власники.

Ветеринарне обслуговування дрібних тварин – це складний, комплексний процес, що поєднує профілактику, діагностику, лікування та реабілітацію. Від якості цієї допомоги залежить не лише здоров'я тварин, а й емоційний стан їхніх власників. Тому ветеринарія продовжує розвиватися, щоб забезпечити домашнім улюбленцям довге та щасливе життя.

Ветеринарна клініка має бути обладнана всіма належними приладами та препаратами для здоров'я дрібних тварин. Адже туди можуть звернутися не тільки коти, собаки, а й птахи, екзотичні тварини та гризуни. В кожного спеціаліста ветеринарної медицини є свої певні аспекти щодо проведення лікування, профілактики та хірургічного втручання. На мою думку, лікар повинен бути не тільки терапевтом, але і мати окрему спеціалізацію, наприклад: ортопедія, анестезіологія, хірургія, офтальмологія тощо. Ветеринарні лікарі повинні враховувати поведінкові та фізіологічні особливості конкретного пацієнта та його випадків.

У домашніх улюбленців дуже часто спостерігається стрес під час огляду, тому ми повинні враховувати не тільки сам стан тварини, а й бути для них зоопсихологами і відноситись до них обережно. В кожній клініці має бути сучасне обладнання для надання певних послуг. Також клініка у якій є спеціалісти певного напрямку вважається дуже престижною, адже приходять власники з дрібними тваринами та кожен має свій індивідуальний випадок.

Також персонал повинен бути компетентним у правильному виборі препаратів.

Наприклад, у разі інфекційного захворювання враховувати резистентність мікроорганізмів до антибіотиків. Або ж, доцільність використання медикаментів стосовно конкретної хвороби, щоб не допустити лікування “в марну”. Часто бувають ситуації коли власники невчасно звертаються у клініку щодо надання медичного обслуговування, тому працівники зобов’язані бути фізично і психологічно готовими до екстреної допомоги та реанімаційних заходів. В наш час це відбувається за часту, тому що більшість установ працюють не цілодобово, або ж у власників немає можливості прибути до клініки.

Підведемо підсумки, кожна клініка має свою специфіку роботи та обслуговування домашніх тварин. Саме власники обирають ту клініку, в якій наявні гарне ставлення до їх улюбленця та високо кваліфіковані лікарі. Лікарі ветеринарних установ намагаються зарекомендувати себе так, щоб люди зі своїми домашніми улюбленицями приходили повторно на прийом. Основні аспекти ветеринарного обслуговування дрібних тварин включають профілактику захворювань, діагностику, терапію та хірургічне втручання, а також індивідуальний підхід до кожного пацієнта.

УДК 636.18/24.8.12.1

БОЙЧУК Т.Р., здобувачка вищої освіти
Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

УМІННЯ СПІЛКУВАТИСЯ З ВЛАСНИКОМ – ЗАПОРУКА ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ

Професіоналізм – це не лише знання про хворобу, а і вміння розказати про неї власнику тварини та пережити з ним весь спектр емоцій. Донести, що лікар і пацієнт пліч о пліч йдуть проти хвороби.

Ключові слова: комунікація, емпатія, гуманність, добротність, підтримка.

У професійній діяльності лікаря-ветеринара вміння спілкуватися з власником пацієнта є не лише комунікативною навичкою, а й етичним обов’язком, що безпосередньо впливає на якість надання допомоги. Сучасна ветеринарна практика передбачає не лише високий рівень фахової підготовки, а й глибоке розуміння принципів медичної етики, деонтології та філософських аспектів співчуття. Особливої ваги це набуває у складних клінічних випадках, коли необхідно приймати непрості, іноді болісні, рішення. У таких ситуаціях ветеринар виступає не лише як лікар, а як посередник між болем, який переживає тварина, і почуттями власника, водночас залишаючись на позиції професіоналізму та гуманності.

Медична етика вимагає від фахівця дотримання принципу добротності — дії на благо пацієнта. У ветеринарній медицині цей принцип має особливе значення, оскільки тварини не можуть самостійно висловити біль чи прийняти рішення. Таким чином, відповідальність за пацієнта розділяють лікар і власник. Однак саме лікар є носієм фахових знань, так званих *hard skills*, і має моральне зобов’язання вести власника через складний процес прийняття рішень. Одним із показових прикладів є клінічний випадок семирічної кішки, яка страждала на вірус імунодефіциту і мала агресивне новоутворення, що вражало середнє вухо, глотку та ретробульбарний простір.

З огляду на медичні дані, оперативне втручання не мало жодних шансів на успішне лікування. Навпаки, така процедура могла лише подовжити страждання тварини та створити зайві фінансові й емоційні витрати для власника. У цій ситуації особливого значення набуває делікатне і компетентне спілкування з власником пацієнта. Лікарю вдалося вибудувати взаєморозуміння, чітко пояснити межі можливого та неможливого в сучасній медицині. Він підкреслив, що його головна мета — не боротьба з хворобою за будь-яку ціну, а допомога пацієнту. Позиціонування себе як союзника пацієнта, а не лише виконавця маніпуляцій, сприяло налагодженню довіри.